

In Nazareth komen we een engel tegen bij een jong meisje van 16 jaar. Hij heeft een belangrijke boodschap. Hij verkondigt het Evangelie in de aller diepste zin van het woord. Want Gabriel heeft wat gehoord in de hemel. En dat mag hij ons bekend maken. Al duizenden jaren wachten de gelovigen er op. Dat was meteen al na de zondeval. Bij de moederbelofte in het paradijs. Dat er een Zoon zal komen die de kop van de satan zou verpletteren. En dat is door al die eeuwen alleen maar herhaald en nog eens herhaald. Je zou kunnen zeggen, dat heel het Oude Testament, zwanger is van de belofte. De Messias. Hij komt! Hij komt er aan!

Maar nu is Gods tijd aangebroken. Nu mag Gabriel de boodschap brengen dat God heeft gedacht aan Zijn genade. De Messias komt. Maar Wie zal de Messias zijn? In de dagen van Maria wisten ze eigenlijk niet wat ze precies moesten verwachten. Ze dachten aan een hele andere Messias. De meesten dachten aan heel bijzonder mens. Een bijzondere verlosser. Een soort superman. Maar Gabriel heeft het anders gehoord. Hij heeft de stem van de Vader gehoord. Ik zend niet zomaar een boodschapper. Ik zend Mijn Zoon. En Gabriel heeft de Heere Jezus gehoord. En Gabriel heeft gehoord hoe de Heilige Geest alles in gang zal zetten. Ook bij Maria. Dit is verwarrend. Dit gaat anders dan verwacht. Zie een maagd zal een zwanger worden. En die maagd is Maria. Ja, wie zal dat begrijpen? Maria begrijpt er zelf helemaal niets van. Jozef die denkt. Je kunt me meer vrome verhaaltjes vertellen. Maar dit verhaal klopt niet. En Jozef is van plan om de verloving te verbreken.

Wat is dat moeilijk voor Maria. Wie begrijpt haar werkelijk? En met wie kan ze delen wat in haar omgaat? Maar ook daar zal de Heere op Zijn tijd in voorzien. Juist als je deelt in de heilsgeheimen van God kun je je wel eens alleen voelen in deze wereld. Eigenlijk heeft de Heere al aanwijzingen gegeven. Want heeft Gabriel in vers 36 niet haar nicht Elizabeth genoemd? En naar haar gaat Maria op reis. Zo snel als ze kan. Er staat ook echt in vers 39 dat ze haastig gaat. En onderweg kan Maria ongestoord nadenken. Alles biddend overdenken. Biddend bespreken met de Heere. Maria verlangt er naar om naar Elizabeth te gaan. Er zal een moeilijke tijd voor haar aanbreken. Een tijd vol onbegrip. Maar aan het begin van haar moeilijke weg mag Maria zich sterken in de omgang met die nicht van haar. Door God gezegende mensen zoeken elkaar op. De gemeenschap der heiligen. En met wie kan Maria beter spreken over die zegen en die genade die ze heeft ontvangen, dan met iemand die zelf ook door God gezegend is. Bij anderen zal ze alleen maar op onbegrip stuiten. Wie zal haar geloven? Zelfs Jozef kon het pas geloven nadat hij eerst een bijzondere openbaring had gekregen. Maar bij Elizabeth zou het anders liggen. Die mocht ook getuigen van het wonder van God. Je kan ook samen de Heere groot maken. Ik hoop dat u iets van dat verlangen kent om je geloof, om je vreugde in God te delen met anderen. Want gedeelde vreugde is dubbele vreugde. De gemeenschap der heiligen is een geschenk uit de hemel.

Zodra ze het huis van Elizabeth binnenkomt zegt ze: "Shalom, vrede zij u." En dan draait hier in dit huisje alles als met een slag om. Dan draait het niet meer om Zacharias die geen woord kan zeggen. Dan draait het niet meer om Elizabeth die zich maandenlang verborg. Dan draait het niet meer om Elizabeth en haar kind. Maar dan draait het gelijk om Maria en haar kind. Dan draait het gelijk om de Heere Jezus. Want met dat Maria binnenloopt met de woorden: vrede zij u, wordt Elizabeth vervuld met de Heilige Geest. En het kind geeft een teken van leven. Het maakt een klein sprongetje in haar schoot. Je kan het ook vertalen met huppelen. Met springen. Johannes springt op van blijdschap. En dat zal heel zijn leven tekenen. Hij springt op van blijdschap in de baarmoeder van Elizabeth. Wel bijzonder wat hier gebeurd. Als de Heere Jezus zo het huis wordt binnengedragen, dan staat Hij al gelijk in het middelpunt. Het is hier dus niet dat Johannes de aandacht vraagt voor zichzelf. Maar dat hij al de aandacht vestigt op de Heere Jezus.

De kanttekeningen bij de Statenvertaling geven aan, dat bij dat opspringen van Johannes dit gebeurde door een bovennatuurlijke en buitengewone beweging van de Heilige Geest. De Heilige Geest verheugd zich als het ware over Zijn eigen werk. Zie je dat de Heilige Geest altijd maar bezig is om de Heere Jezus in het middelpunt te zetten? En dan wordt ook Elizabeth vervuld met de Heilige Geest. En ze roept het uit met een grote stem. En je komt deze uitdrukking nog een keer tegen in het NT. In Openbaring 14:18. En dan roept ze het uit tegen Maria. "Gezegend ben je onder de vrouwen. En gezegend is de vrucht van je buik." Elizabeth is helemaal vol van God. En dan zegt ze in vers 43: "Waaraan heb ik dit te danken dat de moeder van mijn Heere naar mij toe komt."

Hier heb je eigenlijk het hele het Adventsevangelie in een notendop. In die paar woorden, dat Hij naar mij toe komt. Waaraan heb ik dit te danken?

Geen woord over haar zelf. Ze wordt helemaal in beslag genomen door de genade die God aan Maria heeft geschonken. En ze is helemaal niet jaloers op dat jonge meisje. Maar ze mag gelijk de genade van God in haar bewonderen. Ze aanbidt natuurlijk niet Maria. Maar wel het Kind wat ze mag dragen.

Als die verwondering van Elizabeth leeft in je hart. Dan zul je 100% een goed kerstfeest hebben.

We noemen vers 43 wel eens de lofzang van Elizabeth. "Waarom bent U, o Heere naar mij toegekomen." Ik ben het niet waard dat u mij zou komen opzoeken. Ik had verdiend dat U mij passeren zou. Elizabeth vraagt het zich af. En haar man Zacharias zal straks het antwoord geven. Door de innerlijke bewegingen der barmhartigheid van onze God waarmee Hij ons bezocht heeft. En daar heb je het antwoord. Want de Opgang uit de hoogte heeft ons opgezocht. Waarom vanwege de innerlijke beweging der barmhartigheid. Dat wil zeggen, de diepe bewogenheid en barmhartigheid van God. De onbegrijpelijk liefde van God, dat is bij de Heere geen bevlieging. Maar die liefde komt bij de Heere heel diep van binnenuit. Vanuit Zijn ingewanden. Dat is de Bijbelse taal. De ingewanden van God die rommelen van barmhartigheid. Wij zouden zeggen: diep uit Zijn Vaderhart. En dat is nou de reden waarom Gods Zoon mens werd. De zaligmaker is een geschenk van Gods barmhartigheid. Van Zijn liefde brandend hart. Dan weet je gelijk wat barmhartigheid betekent. Dat is een hart dat in brand staat van liefde.

Elizabeth belijdt haar onwaardigheid. En zo moeder, zo zoon. Want horen we later Johannes niet hetzelfde zeggen als de Heere Jezus naar hem toekomt om Zich te laten dopen? Dan zegt Johannes: "Ik heb het nodig om door U gedoopt te worden. Heere, wie ben ik. Ik ben het niet eens waard om Uw schoenveters te strikken." En later hoor ik een hoofdman over 100 belijden: "Ik ben het niet waardig dat U onder mijn dak zou inkomen." En zelfs Petrus, toch een van de belangrijkste discipelen, die roept het uit. "Ga weg van mij, want ik ben een zondig mens. Waarom komt U nou naar mij toe?" Dan blijft alleen de verwondering over. Dan blijft alleen het wonder over. Daar kun je alleen maar heel klein onder worden. En dan kun je het niet klein krijgen. En je kunt Hem niet klein krijgen. Zijn genade niet. En Zijn trouw niet aan trouweloze mensen. Dan kan ik alleen maar belijden: "Ik heb om Uw bezoek niet gevraagd. En al helemaal niet verdiend. En U bent toch gekomen! Vanwaar komt mij dit?" In de natuur heb je het beste uitzicht als je erg hoog staat. Bijvoorbeeld op een bergtop. Maar in de genade heb je het beste uitzicht als je heel diep ligt. Als de Heere je gebracht heeft in het dal van ootmoed.

En dat heerlijke geloof mocht dat meisje Maria oefenen. Want Maria droeg Jezus niet alleen onder haar hart. Maar vooral in haar hart. En daarom prijst Elizabeth haar zalig. Maria werd niet zalig omdat de zaligmaker uit haar geboren werd. Maar Maria werd zalig, omdat ze geloofde in het woord wat de Heere tot haar sprak. En later zal nog iemand Maria gelukkig prijzen. Dat kun je lezen in het Evangelie. Dan zegt een vrouw uit de grote menigte tegen de Heere Jezus. "Zalig is de buik die U gedragen heeft. En de borsten die U gezoogd hebben." Die vrouw verwijst dus naar Maria. En weet je wat de Heere Jezus toen zei? "Zalig zijn zij die het woord van God horen en dat bewaren." Voelt u aan, wat Jezus eigenlijk zei? Zalig is mijn moeder Maria. En al die geslachten die haar navolgen in datzelfde geloof zullen haar zalig prijzen. Omdat ze het Woord van de engel heeft geloofd. Deelt u al in dat geloof?

Maria is een prachtig voorbeeld om uit te leggen wat nou het geloof inhoudt. Want toen de engel alles had verklaard, zei Maria: mij geschiedde naar uw woord. Geloven, dat is God zijn gang laten gaan. Dat is Zijn woord laten geschieden. Hem laten doen, wat Hij zegt. In het vertrouwen dat Hij het ook doen zal. Vanwege dat geloof wordt ze door haar nicht Elizabeth zalig gesproken. Kijk in dat eerste wat ik noemde, het moeder-zijn van de Zaligmaker, daarin is Maria uniek. Alleen zij is de moeder van de Zaligmaker. Dat kan niemand haar nazeggen. Maar in dat laatste is ze een voorbeeld voor ons. Maria heeft een unieke plaats in de heilsgeschiedenis gekregen. Ze heeft Advent lichamelijk beleefd. Want ze heeft de Zoon van God 9 maanden onder haar hart gedragen. Ze heeft als geen ander ervaren hoe de vleeswording van het woord is geweest. Zo dichtbij wilde God komen in zijn Immanuel, God met ons. En toch, hoe uniek Maria daar ook in is geweest, we hoeven niet jaloers op haar te zijn. Het is heel bijzonder dat ze de Zaligmaker 9 maanden in haar lichaam heeft mogen dragen. Maar het is veel groter en veel heerlijker als je de Heere in je hart mag dragen. Als Hij daar geboren wordt, door het machtig werk van de Heilige Geest.

Maria droeg Jezus niet alleen in haar buik. Maar ook in haar hart. En daarom prees Elizabeth haar zalig. Met een Jezus alleen in haar baarmoeder, hoe belangrijk haar plaats ook in de heilsgeschiedenis geweest is, dan zou Maria verloren zijn gegaan. Maar weet je wat ze wel deed? Dat was het woord van Gabriel, de dienstknecht van God mijnen. Geloven. Daarom kwam het Woord van de zaligheid tot u. Zodat je Hem met verwondering leert te mijnen. Je bent doodongelukkig als je Immanuel verwerpt. Maar je bent nu al zalig als je Hem aanneemt. En zegt met een verwonderd hart en in het geloof: "Mijn Heere: wat is het dat U tot mij komt."